

Odpusť nám...

„Dramatik Jean Anouilh opisuje trocha drsno v jednej hre posledný súd, videný očami niektorých veriacich ľudí, ktorí sa považujú za jediných hodných večného života. Ľudia stoja natlačení a čakajú, kedy sa súd začne. Netrepežlivo prešľapujú, hoci sú presvedčení, že majú zaistené miesto. Naraz v nich začne hľadať nepokoj. Príde im na myseľ: Čo urobí Boh s hriešnikmi? Odpustí im? Niektorých hriešnikov v zástupe poznajú. Po chvíli sa zarazia. Niektorí sa rozhorčia a začnú nahlas kričať: „Ako to, že aj tento má byť s nami?! A tomuto má byť tiež odpustené?! Nechce sa mi veriť! Tomu sa nesmie odpustiť! Ten nesmie byť s nami!“ V niektorých vrie žľč a kričia čoraz hlasnejšie. Keď vidia, že Boh odpustil aj veľkým hriešnikom, aj takým, ktorí mu ublížili, zanevrú naňho. Neodpustili svojim vinníkom. Ako sa potom môže odpustiť im samým? Ved' sa modlievali: „odpusť nám, ako i my odpúšťame“. Alebo sa vari modlili: „neodpustíme, aj keď sa potom nám neodpustí“?!

Akým zvláštnym spôsobom nám Ježiš pripomína, že máme odpúšťať jeden druhému. Urobil to ako samozrejmosť. Vložil túto klauzulu do našej dennej modlitby, aby vložil náš údel do našich rúk. „Odpusť nám, ako i my odpúšťame...“

Všetci sme hriešni. Všetci sme dlžníci voči Bohu – dlžníci, ktorí nie sú schopní splatiť svoju dlžobu. Boh nám mal odpustiť naše viny bez podmienky? Aj vtedy, ak prechováme nenávisť v srdci? Odpustenie z Božej strany je neslýchaný čin pre nás osobne. Ale Pán Boh chcel, aby jeho odpúšťanie malo aj význam sociálny, pre dobro a pokoj všetkých. Boh nám odpúšťa, ale chce, aby sme odpúšťali aj my. A chce, aby sme si to denne pripomínali. Láska sa nedá rozdeľovať. Nemožno žiť súčasne v pokoji odpustenia s Bohom i v nepokoji nenávisťi voči ľuďom.“ Takto sa nám

prihovára kardinál Ján Korec a my len dodajme ako si pomôcť v takýchto chvíľach, keď stretáme v živote ľudí, ktorých nazývame nepriateľmi. Pomôže nám jedno zo zastavení Krížovej cesty, ktorú sme mali na Veľký piatok. Veru, každodenne stretáme množstvo ľudí a naše srdce vylúdi celú škálu citových reakcií voči nim.

Sú na svete príjemní ľudia, po ktorých zatúži naše srdce, nevediac prečo... Nájde sa i nezaujímavých, bezfarebných, ktorí svojou prítomnosťou nudia... Stretne sa i nepríjemných, ktorí bolia... A skúsime aj zlých, ktorí priamo mučia a takýchto nazveme, že sú naši nepriatelia a začneme mať problém s prítomnosťou Kristovho odkazu: „Milujte svojich nepriateľov a dobre robte tým, ktorí vás prenasledujú... Odpusť nám, ako i my odpúšťame...“

Áno, Boh nežiada od nás málo keď nám káže odpúšťať a milovať aj svojich nepriateľov. Ale nezostal nám Ježiš Kristus ani v tomto bode dlžný pomocou i svojím príkladom. Pozrime sa naňho. Mal vari niekto zúrivejších nepriateľov než on? A predsa, kto môže svoju lásku ku svojim najlepším priateľom porovnať s jeho láskou k najhorším nepriateľom? Aj tu nás prevyšuje svojou veľkodušnosťou a silou lásky. A kľúč k tomuto tajomstvu? Hľa, tu je: „Trpieť od nepriateľov za nepriateľov a tak premieňať utrpenie, ktoré nám oni spôsobujú na prejav lásky. Je to veľmi ťažké, ale najúčinnnejšie ak sa chceme raz všetci v nebi stretnúť. „Trpieť od bratov za bratov“ - nás toto utrpenie zošľachtuje a posilňuje, robí nás dokonalými, podobnými Bohu, a im naša obeta lásky znovu otvára Nebo a získava pre nich Božiu náklonnosť a vyprosuje milosť.

Kresťanský život je námaha. Treba ísť do hĺbky s nevšednou silou a svetlom povzbudenia, ktoré nám len sám Boh môže dať.

Mário Orbán

R.: Kameň, čo staviteľa zavrhl, stal sa kameňom uholným.

1. Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2. Lepšie je utiekať sa k Pánovi, ako sa spoliehať na človeka.
3. Lepšie je utiekať sa k Pánovi, ako sa spoliehať na mocnárov.
-R.
4. Ďakujem ti, že si ma vyslyšal a že si ma zachránil.
5. Kameň, čo staviteľa zavrhl, stal sa kameňom uholným.
6. To sa stalo na pokyn Pána, vec v našich očiach obdivuhodná.
-R.
7. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. Požehnávame vás z domu Pánovho.
8. Ty si môj Boh, vďaka ti vzdávam; ty si môj Boh, vebím ťa.
9. Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
- R.

(Ž18,1+8-9.21-23.26+28-29)

Ochranca svojich

Obraz Ježiša Krista ako Dobrého pastiera je spoločenstvu veriacich známy od začiatku existencie Cirkvi. V rímskych katakombách bol významným motívom kresťanov, ktorí v ňom nachádzali dôležitú duchovnú posilu v ťažkých chvíľach prenasledovania. Aj keď nám

dnes predstava pastiera, starajúceho sa o svoje ovce, môže pripadať ako folklórny ornament z minulosti, ponúka omnoho viac ako sentimentálnu spomienku - vychádza z reality života. V Grécku som mal možnosť vidieť pastiera, pri vyvádzaní svojho stáda na pasienky kráčal prvý a ovce sa držali za ním. Nepotreboval palice ani psov, aby nimi zaháňal ovce, lebo ony skutočne počúvali na jeho hlas. Vtedy som si uvedomil, že to je vskutku onen pastier, ktorý stojí kdesi na počiatku Ježišových slov. V židovskej mentalite bola výrazná snaha „byť niekým“, a to nielen v občianskom, ale aj v náboženskom živote. A tak sa medzi vodcami ľudu rozmohlo vzájomné udeľovanie si pôct. Zvlášť to bolo citeľné pri určovaní miest na hostinách a náboženských zhromaždeniach. Tak ako vtedy farizeji a zákonníci, aj dnes dôležití ľudia vyžadujú byť uprednostnení - sú totiž mienkotvorní, rozhodujú o pravidlách hry, o budúcnosti svojich podriadených... Snaha „byť niekým“ tak pokračuje so všetkými škodami, ktoré im prináša veľikášstvo, namyslenosť, túžba po uznaniach, tituloch, povýšeníach, žiarlivosť na druhých. A vedúce postavenie, namiesto aby sa stalo vítanou príležitosťou konať dobro a pomáhať druhým, sa premieňa na zabezpečenie si pozemského raja pre seba aj za cenu obetovania druhých...

Ježiš ako ten, kto má skutočný nárok na významné výlučné postavenie medzi ľuďmi však zdôrazňuje obetavú lásku k ľuďom. Nielenže bol ochotný dať život za ľudí, ale ho aj obetoval, aby raz navždy premohol každé zlo. Ježišovo obetovanie sa pastiera za svoje ovce je dobrovoľnou obetou za každého z nás. Kristus silou svojej lásky navždy zvíťazil nad diabolským vlkom. Čokoľvek by zaútočilo na jeho ľud, nemôže byť silnejšie ako on.

RÓBERT BEZÁK

MÁJ 2009

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný: Aby laické a kresťanské spoločenstvá zodpovedne podporovali kňazské a rehoľné povolania.

Misijný: Aby sa nové miestne cirkvi z vdácnosti za dar viery zapojili do všeobecného poslania Katolíckej cirkvi svojou ochotou ohlasovať evanjelium po celom svete.

Úmysel KBS: Aby sme podľa príkladu svätého Pavla vedeli v pravde žiť, za pravdu trpieť, ba aj umrieť.

Keď sa objavia deti

Nemávaš niekedy pocit, že deti sa zavše veľmi čudujú nepochopiteľným rečiam veľkých? Keď sa dospelí rozprávajú, neraz spomínajú čísla. Ak chcú niekoho spoznať, pýtajú sa, koľko toho vlastní, koľko zarába, aké má tituly a styky. Keď ide o dom, jednoducho povedia: „Päť miliónov,“ a už si ho aj vedia predstaviť. Hneď im je jasné, čo to je za dom.

Keď rozprávate deťom o nejakom priateľovi, pýtajú sa takto: „Je milý? Pozná veselé príbehy? Dá sa s ním pekne hrať?“ Keď ide o dom, zaujíma ich farba jeho stien, či má kvety na oknách, vtákov na streche a ako sa dostanú na ihrisko.

Keď sa objavia deti, zrazu sa všetko rozžiari sviežimi farbami, teplom a životom. Tí veľkí tomu nerozumejú. Už sú raz takí. Hovoria o zárobkoch, ustavične sú ustarostení pre peniaze. „Preto musia mať deti s dospelými obrovskú trpezlivosť,“ hovorí Malý princ.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v týždni po 4. veľkonočnej nedeli (B)

5.V. utorok

18.00 + Anna Polakovičová (30 dní)

6.V. streda

18.00 + Ľudovít Rakús, manž. a deti

8.V. piatok

18.00 + Mária Kulifajová a zať Ján

9.V. sobota

8.00 + Justína Nemcová (1.výr.)

Upratovanie kostola č.d. 151 – 175

10.V. 5. Veľkonočná nedeľa (B)

8.15 + Jozef Radakovič, rodičia a brat Ivan

18.00 za farníkov

Liturgický kalendár

4.V. pondelok	sv.Florián, mučeník
5.V. utorok	sv.Gotthard, biskup
6.V. streda	sv.Dominik Savio,sv.Marián, lektor, sv.Ján Sankander, kňaz, mučeník
7.V. štvrtok	bl.Gizela
8.V. piatok	sv. Viktor, mučeník, bl.Ulricha Nichsová, panna
9.V. sobota	sv. Pachomius, opát

Iba dnes

Urobím si presný program dňa. Možno sa ho nebudem celkom držať, ale urobím si ho. A budem sa chrániť dvoch ziel: unáhľenosti a nerozhodnosti.

Pápež Ján a program - ide to spolu? Či práve tento pápež nepôsobí dojemom, že vo svojom kalendári nemá nijaké body programu? Či práve ; on nezbudzoval vo svojich partneroch v rozhovoroch dojem, že má pre nich neobmedzený čas, že sú preňho práve teraz tí najdôležitejší ľudia na svete?

Presný program? Pápež Ján bol predsa všetko iné, len nie pedant, ktorý by podrobne a presne zaznamenával všetko, čo cez deň urobil a čo má ešte urobiť. Dobre využíval čas, nemámil ho. „Snažím sa v čo možno najkratšom čase vybaviť veľa vecí a ani minútu nestratiť zbytočnosťami.“

Programom bol pre Jána XXIII. tiež pracovný i program, ale v prvom rade program duchovný.

Dnes sa mnohí pýtajú: Ako len zvládnem to množstvo práce, ktoré ma dnes čaká? Ako stihnem splniť všetky tie povinnosti? Veľký záujem je o techniky čo najpresnejšieho naplánovania nevyhnutných vecí. Hľadajú sa spôsoby, ako možno čo najlepšie zvládnuť, čo sa od človeka žiada. Volanie po plánovaní silnie. V ponuke sú programy: typy na plánovanie času a práce, technika plánovania času, školenia tímovej práce, programy od manažérov pre manažérov.

Koncilový pápež ponúka k tomu všetkému kontrastný program. Veď bol všetko iné, len nie manažér. Bolo mu jasné, že život sa nedá „robiť“. Plánovanie nikdy nie je iba ľudské plánovanie, vždy je zároveň a v maximálnej miere aj plánovaním v Božom pláne s nami ľuďmi. On žil z Božej prozreteľnosti, k nej usmerňoval svoj každodenný život. Pred Bohom sa zodpovedal za to, čo každý deň robil. Preto sám sebe zdôrazňuje: „Nadnes si urobím predsavzatie...“

„Dnes si urobím presný program dňa.“ Na začiatku každého nového dňa, možno aj v jeho podvečer, sa pýta: „Čo ma dnes čaká? Kedy, kde, ako, kto ma bude potrebovať? V ktorom čase budem viazaný povolaním? Ktorý čas môžem ešte niečím vyplniť? Ktorý čas je vhodný na modlitbu a bohoslužbu, na písanie listov, na čítanie, pre hostí a návštevy? A pri tom mu bolo jasné: Či pracovný čas alebo voľný čas, či služba Bohu alebo služba ľuďom - každý čas je Boží čas, každá hodina Božia hodina. Všetko, čo dnes predvídam, je už v zornom poli Božej prozreteľnosti. Všetko, čo si na dnes naplánujem, je už zahrnuté v Božom pláne spásy. Také postoje sa vo všednom dni zväčša nevyskytujú, ale chránia pred uponáhľanosťou. Pre pápeža Jána bola unáhľenosť rovnakým zlom, ako nerozhodnosť. Medzi týmito dvomi pólmi šiel krok za krokom cestou Prozreteľnosti. Na nej sa stal zrelým človekom plným múdrosti a pokoja. Kto stretne takého človeka, v duchu si uvedomí:

- V dlhom dychu Božej prozreteľnosti môžem aj ja nechať rozplynúť svoje udychčané štvanie sa vo všedných dňoch.

- V dôvere v Božie plány so mnou sa smiem aj ja zbaviť svojej váhavosti. Môžem sa neodkladne pustiť do toho, čo ma dnes čaká.

- Nemusím sa ani štváť, ani nerozhodne váhať. Boh pozná moje kroky, ich rýchlosť, moje možnosti, moju mieru. On ma ani nepreceňuje, ani nepodceňuje. On ide spolu so mnou za predpokladu, že sa vydám po jeho cestách, a vo svojom plánovaní nechám priestor pre jeho plány so mnou.

Johannes Haas „Dekalóg pokoja

„Toľký čas som s vami a nepoznáš ma?“

Jn 14,9

Chcel by som, Pane, aj v túto chvíľu byť s tebou, byť s tebou v posledný večer tvojho života, spolu s apoštolmi, keď si k nim hovoril a keď oni hovorili k tebe.

Uvedomujem si, že to nie je iba túžba, to je skutočnosť, ty si predsa živý Boh, to len ja neviem dostatočne z tejto viery žiť.

Som rád, že môžem vo svojej viere nanovo prežívať, Pane, že ma vidíš, počuješ, máš ma rád.

Mám radosť, že môžem byť pred tebou taký, aký som a že môžem počúvať tvoje slová:

„Ver mi. Nech sa ti srdce nevzrušuje! Cestu, kam idem, poznáš. Ja som Cesta, Pravda a Život. Ak poznáš mňa, budeš poznať aj môjho Otca. Toľký čas som s tebou a nepoznáš ma?! Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne?“

Ježišu, tieto slová mi znejú ako volanie, výzva, výčitka, jasný smer, istota, prísľub, svedectvo.

Ježišu,

na týchto slovách ma zaujalo, ako veľmi sa dožaduješ našej viery v teba, ako nám to kladieš na srdce, ako veľmi túžiš, aby sme žili vierou, aby sme poznávali vierou, aby sme videli vierou, aby sme prosili s vierou, aby sme ťa nasledovali s vierou, aby sme konali s vierou.

Ježišu, osobitne sa ma dotkli tvoje slová.

„Toľký čas som s vami a nepoznáš ma?“

Tieto slová mohli inak znieť pre Filipa a hádam inak pre mňa.

Možno.

Neviem.

No síle, aktuálnosti a adresnosti týchto slov sa nemožno vzoprieť.

Vnímam ich ako ušité na našu dobu, na naše prostredie, na našu situáciu, na nás samých, na mňa samého.

Môže to zarážať, môže to byť tragédia, ale pravda je taká: možno byť toľký čas s tebou, a nepoznať ťa!

Platilo to o Filipovi a neraz to môže platiť o každom jednom z nás.

Nepoznám ťa, Pane, hoci vravím, že v teba verím, hoci som prečítal o tebe toľko kníh.

Nepoznám ťa, Pane, hoci druhým o tebe rozprávam.

Nepoznám ťa, Pane, hoci si toľký čas so mnou.

Nepoznám ťa, Pane, hoci sa k tebe modlím.

Nepoznám ťa, Pane, hoci chodím do kostola.

Nepoznám ťa, Pane, som o tebe len informovaný.

Ak by som ťa poznal, Pane, musel by som sa zmeniť.
Ak by som ťa poznal, nemohol by som, Pane, nemilovať!
Ak by som ťa poznal, Pane, miloval by som aj tých, ktorí mňa nemilujú.
Ak by som ťa poznal, nemohol by som sa báť, Pane, lebo ty si so mnou.
Ak by som ťa poznal, Pane, vedel by som odpúšťať a niest' svoju ťarchu života.
Ak by som ťa poznal, vedel by som dúfať, a nie zúfať, Pane.
Ak by som ťa poznal, Pane, po ničom inom by som netúžil, ako byť všade tam, kde si ty.
Pomôž mi, Ježišu, svojim Svätým Duchom mi pomôž, aby som ťa poznal.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane...“ meditácie

NEVLASTNÍ BRATIA Do nášho mesta sa prisťahovala nová rodina s dvoma chlapcami. Keď prišli do zboru, učiteľka v škôlke si ich chcela zapísať do svojho zoznamu.

Spýtala sa, ako sa volajú, koľko majú rokov a kedy sa narodili.

Ten smelší povedal: „*Máme sedem rokov. Ja som sa narodil 8. apríla 1998 a môj brat 3. mája 1998.*“

„*Ale to je nemožné,*“ povedala zarazená učiteľka.

„*Nie je to tak, ako si myslíte,*“ ozval sa ten tichší. „*Jeden z nás je adoptovaný.*“

„*A ktorý?*“ spýtala sa, aj keď vzápätí jej napadlo, že to asi nie je najlepšia otázka.

Chlapci sa pozreli na seba a usmiali sa. Ozval sa ten smelší:

„*Kedysi sme sa to spýtali nášho ocka a on nám povedal, že nás má oboch rovnako rád a že si už nepamätá, ktorý bol adoptovaný.*“

Vierou v Ježiša Krista sa stávame adoptovanými bratmi a sestrami - Božimi adoptovanými synmi a dcérami. Prostredníctvom Ježiša nás Boh považuje a prijíma za svoje deti a chce nás obdarovať rovnakým dedičstvom ako svojho jediného Syna - Ježiša.

Dieťa stotožňuje svojich rodičov s Bohom bez ohľadu na to, či sa to dospeľým páci, alebo nie.

James Dobson

Lectio divina
Dobry Pastier

Jn 10, 11-18

¹¹Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier kladie svoj život za ovce. ¹²Nájomník a ten, kto nie je pastier a ovce nie sú jeho, keď vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká. A vlk ich chytá a rozháňa. ¹³Veď on je len nájomník a nezáleží mu na ovciach. ¹⁴Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa. ¹⁵Ako mňa pozná Otec, aj ja poznám Otca a svoj život dávam za ovce. ¹⁶Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince. Aj tie musím priviesť. Budú počúvať môj hlas a bude jedno stádo a jeden pastier. ¹⁷Otec ma preto miluje, že dávam svoj život, aby som ho opäť prijal. ¹⁸Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám

od seba. Mám moc dať ho a mám moc zasa ho prijať. Taký príkaz som dostal od svojho Otca.

Ďalšie čítania: Sk 4,8-12; Ž 118, 1.8-9.21-23.26.28-29; 1Jn 3,1-2

ČÍTANIE:

V židovskej kultúre bol obraz pastiera dobre známy. Politickí ako aj náboženský vodcovia sa často nazývali „pastiermi“ (pozri Ez 34), a táto metafora sa používa aj pre samotného Pána v dobre známych slovách 23. žalmu. V starozákonných textoch sa zdôrazňovala dôležitosť vodcu oviec. Ján sa naopak sústredil na hlboký vzťah medzi pastierom a jeho ovcami. Ježiš teda použil dobre známu metaforu, aby zvýraznil, že je viac než vodca svojich učeníkov. Jeho ovce ho poznajú po hlase a nasledujú ho. Pastier pozná svoje ovce po mene a pozná aj ich potreby. Jeden dôležitý rozdiel medzi 23. žalmom a 10. kapitolou Jánovho evanjelia spočíva v tom, že v Jánovom evanjeliu Ježiš hovorí o sebe ako o pastierovi. V 23. žalme básnik kráľ Dávid prorocky aplikuje túto metaforu na Pána: „Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“ Ježiš a žalmista majú rovnaký názor na charakter pastiera - Pána. Ježiš ešte dodal, že položí život za svoje ovce. Uspokojí všetky duchovné potreby svojich verných. Všetko, čo potrebujú počuť, je jeho hlas a majú ho nasledovať tam, kam ich vedie. Ježiš v 18. verši povedal, že sa rozhodol obetovať svoj život. Rímske aj židovské autority si zdanlivo mysleli, že majú všetko pod kontrolou, ale absolútnu kontrolu nad všetkým, čo sa dialo, mal Ježiš - dokonca aj na kríži.

MEDITÁCIA:

• Ako sa Ježiš odlišuje od pastierov, ktorí nie sú „dobrí“? Ako dobrý pastier poskytuje bezpečnosť svojim ovciam? Na koho myslel Ježiš, keď hovoril o vlkoch, pred ktorými chráni svoje ovce? Ako Ježiš chráni svoje ovce?

MODLITBA:

Mnohé myšlienky v našej hlave môžu prehlušiť tichý Boží hlas. Požiadajme Ježiša skrze silu Ducha Svätého, aby sme spoznali jeho hlas, keď nás osloví. Poďakujme mu za príležitosť, že sa môžeme pohrúžiť do jeho slov v Biblii, aby sme mohli spoznať, čo hovorí. Poďakujme mu, že je uholným kameňom Cirkvi a nášho kresťanského života (Ž 118,22).

KONTEMPLÁCIA:

Aj zostávajúce dve dnešné čítania potvrdzujú evanjeliové čítanie. Peter vo svojej reči pred židovskými náboženskými vodcami hovoril, že spása prichádza len skrze Ježiša (Sk 4,8-12). V 1Jn 3,1-2 sa dozvedáme, že Božia láska voči nám je taká veľká, že Boh nás urobil svojimi deťmi. Čoraz viac sa blíži Ježišov návrat. Potom uvidíme „dobrého pastiera“ takého, aký naozaj je.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku